Lietas arhīva Nr. K73-1460-21/7
ECLI:LV:ZRT:2021:0720.11352005121.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2021. gada 20. jūlijā

Zemgales rajona tiesa,

tiesnese I. Kniploka, rakstveida procesā kārtībā iztiesāja krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā.

Aprakstošā daļa

Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa

konstatēja

apsūdzētais /pers. A/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

Saskaņā ar Rīgas rajona tiesas 2019. gada 1. oktobra lēmumu lietā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību /pers. A/ tika aizliegts satikties, uzturēt fizisku vai vizuālu saskari un jebkurā veidā sazināties, tajā skaitā telefoniski, ar /pers. B/.

/pers. A/ tika iepazīstināts ar šo lēmumu un brīdināts, ka lēmuma nepildīšanas gadījumā pret viņu var uzsākt kriminālprocesu.

Taču 2021. gada 23. janvārī, laika posmā no plkst. 01.26 līdz plkst. 23.34, /pers. A/, atrodoties savā dzīvesvietā /adrese/, ar tiešu nodomu par minētā Rīgas rajona tiesas 2019. gada 1. oktobra lēmuma ļaunprātīgu nepildīšanu, no sava telefona ar numuru /numurs/ nosūtīja vismaz 94 īsziņas uz /pers. B/ telefonu ar numuru /numurs/. Tādā veidā /pers. A/ ļaunprātīgi nepildīja Rīgas rajona tiesas 2019. gada 1. oktobra lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību.

Ar savām darbībām apsūdzētais /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā.

Motīvu daļa

2021. gada 30. jūnijā pieņemts lēmums, saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12. pantu, krimināllietu iztiesāt rakstveida procesā.

2021. gada 30. jūnijā apsūdzētajam un Pierīgas prokuratūrai nosūtīts paziņojums par procesuālajām tiesībām.

2021. gada 9. jūlijā no Pierīgas prokuratūras saņemts prokurora rakstveida viedoklis, kurā norādīts, ka iebildumu par lietas iztiesāšanu rakstveida procesā nav. Uzskata, ka /pers. A/ izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam nav gadījuma raksturs, apsūdzētais turpina pārkāpt likumu, tajā skaitā, izdarot analoģiska veida noziedzīgu nodarījumu. Iepriekš noteiktie, ar brīvības atņemšanu nesaistītie sodi, nav spējuši atturēt apsūdzēto no jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanas, tādēļ par šo noziedzīgo nodarījumu /pers. A/ būtu sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu šo sodu lūdz pilnīgi saskaitīt ar sodu, kas /pers. A/ noteikts ar Zemgales rajona tiesas 2021. gada 26. februāra spriedumu, un kā galīgo sodu /pers. A/ lūdz piespriest īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem un piespiedu darbu uz 420 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu piespiedu darba laikā līdz ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2021. gada 31. janvāra plkst. 20.03 līdz 2021. gada 2. februāra plkst. 14.09, kas atbilst 16 piespiedu darba stundām (Zemgales rajona tiesas 2021. gada 26. februāra spriedums), bet saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu soda laikā ieskaitīt soda daļu (piespiedu darbu un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu), kādu /pers. A/ būs izcietis pēc Zemgales rajona tiesas 2021. gada 26. februāra sprieduma uz sprieduma taisīšanas brīdi šajā lietā.

Nosakot soda veidu, tiesa, ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu apsūdzētais /pers. A/ izdarīja kriminālpārkāpumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmo daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli, tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Vērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa ņem vērā, ka agrāk tiesāts, pēdējās reizes ar Rīgas rajona tiesas 2020. gada 30. novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 132. panta, 168.[1] panta, 50. panta pirmās daļas, 51. panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 343 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz trim gadiem, kas veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu. Spriedums stājies spēkā 2020. gada 11. decembrī. Ar Zemgales rajona tiesas 2021. gada 26. februāra spriedumu pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas, 312 otrās daļas, 50. panta pirmās daļas, 51. panta ar piespiedu darbu uz 420 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem. Spriedums stājies spēkā 2021. gada 9. martā.

Ņemot vērā iepriekš teikto, noziedzīgā nodarījuma raksturu, tā izdarīšanas apstākļus, radīto kaitējumu, apsūdzētā /pers. A/ personību, viņa attieksmi pret izdarīto, un to, ka iepriekš tiesāts, tostarp par līdzīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, tiesa uzskata, ka Krimināllikumā noteiktā soda mērķa sasniegšanai, tas ir, lai aizsargātu sabiedrības drošību, atjaunotu taisnīgumu, sodītu vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializētu sodīto personu, panāktu, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, viņam nosakāms sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā. Tiesa uzskata, ka ievērojot noziedzīgā nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, sodu cita soda veidā noteikt nav lietderīgi.

Nosakot īslaicīgas brīvības atņemšanas soda mēru apsūdzētajam, tiesa ņem vērā, ka celtajā apsūdzībā ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un viens atbildību pastiprinošs apstāklis. Tiesas ieskatā, pastāvot atbildību mīkstinošam apstāklim un atbildību pastiprinošam apstāklim, ir pamats noteikt sodu inkriminētā panta sankcijas robežās.

Vienlaikus tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais, piekrizdams pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, paātrināja krimināltiesisku

attiecību noregulēšanu, proti, izmantoja savas Kriminālprocesa likuma 21. panta otrās daļas 1. punktā norādītās tiesības uz sadarbību un izvēlējās vienkāršāka procesa veidu.

Galīgais sods apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, pilnīgi saskaitot piespriestos sodus – Zemgales rajona tiesas 2021. gada 26. februāra spriedums. Tiesa uzskata, ka noteiktais sods būs pietiekošs.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta 2.[1] daļu, ja par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem vienā spriedumā vai pēc vairākiem spriedumiem ir piespriesti pamatsodi - piespiedu darbs un brīvības atņemšana, kuras termiņš kopā nepārsniedz trīs gadus, tad sodu - piespiedu darbs – izpilda patstāvīgi, piespiedu darba izpildi uzsākot pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas, bet nosacītas notiesāšanas gadījumā — uzreiz pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Apsūdzētajam saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu piespiedu darba laikā ieskaitāms izciestais piespiedu darba sods un papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana pēc Zemgales rajona tiesas 2021. gada 26. februāra sprieduma.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133. panta pirmo daļu /pers. A/ uzliekams par pienākumu pieteikties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta Zemgales reģiona teritoriālās struktūrvienības Jelgavas 1. nodaļā desmit darba dienu laikā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā, saglabājams līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Jautājums par lietiskajiem pierādījumiem izlemjams saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. pantu. Mobilais telefons, kas atdots /pers. B/, atstājams /pers.B/ (iepriekš – /uzvārds pers.B/).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 520. pantu un Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12. pantā noteikto, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem.

Galīgo sodu /pers. A/, saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, pilnīgi saskaitot piespriestos sodus – Zemgales rajona tiesas 2021. gada 26. februāra spriedums, noteikt – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem, piespiedu darbu uz 420 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, pēc Zemgales rajona tiesas 2021. gada 26. februāra sprieduma, piespiedu darba laikā ieskaitīt aizturēšanas laiku no 2021. gada 31. janvāra plkst. 20.03 līdz 2021. gada 2. februāra plkst. 14.09, kas atbilst 16 piespiedu darba stundām un izciestā soda daļu - piespiedu darbs 183 stundas 30 minētus, papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas laikā ieskaitīt laiku no 2021. gada 9. marta līdz 2021. gada 20. jūlijam un no 2021. gada 20. jūlija līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133. panta pirmo daļu /pers. A/ uzlikt par pienākumu pieteikties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta Zemgales reģiona teritoriālās struktūrvienības Jelgavas 1. nodaļā desmit darba dienu laikā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli — uzturēšanās noteiktā vietā, atstāt līdz spriedums stāsies spēkā.

Lietisko pierādījumu: mobilo telefonu *Huawei Mate 10 Pro* ar IMEI kodu /numurs/, kas atdots /pers. B/ – atstāt /pers.B/ (iepriekš – /uzvārds pers.B/).

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese I. Kniploka